

[Pürschel.]

medfødte Beskedenhed havde jeg ikke regnet med i denne Kreds; jeg gaar altid let hen over enkelte Medlemmers Særheder og har derfor ikke villet fremdrage noget i den Henseende heller ved denne Lejlighed. Men det ærede Medlem driver Beskedenheden lovlig vidt paa Hr. Rytters Vegne, naar han betegner ham saaledes, at det kan jo ske i hvert Parti, at et enkelt Medlem mener et eller andet. Ja, men Hr. Rytter er jo ikke noget helt tilfældigt Medlem i Partiet Venstre, han er jo dog deres tidligere Justitsminister gennem to Perioder, og han har været deres Ordfører her, saa man maa virkelig have Lov til at fæstne sig en lille Smule ved, at han har den Mening, at offentlig Votering er det bedste. At han saa — det er formodentlig ogsaa en Slags Beskedenhed — ikke ønsker at kæmpe for dette Standpunkt, er jo en anden Ting; det skal jeg ikke blande mig i.

Med Hensyn til Pressens Referater vil jeg kun lige sige til det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, at i den Artikel, som Jesper Simonsen skrev i 1921 om de engelske Forhold, og hvori han meget interessant bemærker, at man i England har Aarhundreders Erfaring med Hensyn til Offentlighed, og fortsætter, at de Regler, hvori disse Erfaringer har fundet Udtryk, paa Forhaand maa formodes at have Begrundelse i Forholdets Natur, siger han bl. a. om „Times“s Referater, at de nyder en saadan Anseelse, at man kan finde dem citeret i juridiske Afhandlinger. Det er en betegnende Forskel. Naturligvis er det meget forlangt, at den danske Presse skulde staa paa Højde med „Times“, det er der ingen, der tænker paa; men i Retning af ærligt Referat kunde man naa adskilligt videre, end man i Øjeblikket er — med ærligt Referat mener jeg upartisk, utilskaa-ret Referat. Jo mere Vægt man lægger paa at opfordre Befolkningen til Deltagelse i Retsplejens Udøvelse, desto mere Vægt maa man ogsaa lægge paa, at Pressen, da den ikke vil gøre det ad Fri-villighedens Vej, tvinges til at yde sin Medvirken, saaledes at Befolkningens Deltagelse i Retsplejens Udøvelse bliver objektiv og ikke lidenskabeligt bestemt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Axel Dam har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Dam: Trods min velvillige Indstilling over for den højtærede Justitsminister, trods hans velvillige Behandling

af mig og mine Udtalelser maa jeg dog imødegaa en enkelt Udtalelse af ham, nemlig hans Referat af, hvad jeg skulde have udtalt heroppefra om Pressen. Det var netop forvansket, dette Referat, idet jeg med største Flid aldeles ikke brugte Udtrykket „forvansket“ Referat; jeg sagde udtrykkelig, at hvis Pressen var indstillet paa en vis Maade, vilde den ved det Valg, den foretager af, hvad den bringer af Udtalelser fra denne eller hin Part, kunne komme til at give et galt Indtryk af det hele, uden at der var noget som helst, som var urigtigt refereret eller forvansket. Jeg ønsker ogsaa at sige dette af Hensyn til Pressen. Jeg ønsker ikke at lægge mig mere ud med Pressen, end jeg i Forvejen har gjort; jeg er sandelig ikke forkælet fra den Side, saa jeg vil heller ikke beskyldes for at angribe den for noget, som jeg ikke har angrebet den for.

Justitsministeren (Steincke): Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard; at vor Uoverensstemmelse med Hensyn til § 1017 vist ikke er saa stor, som han gav Udtryk for. (Fr. Dalgaard: Det haaber jeg heller ikke). Det ærede Medlem siger, at det haaber han ikke; det vil altsaa sige, at han er enig med mig. Forholdet er nemlig det, at det ingenlunde er forbudt Pressen at referere eller bringe orienterende Ledere. (Fr. Dalgaard: Jo!). Nej, efter min Opfattelse af § 1017 er det kun forbudt den at bringe Udtalelser, der ud over det i Retten passerede gaar ud paa at drøfte Skyldspørgsmaalet eller Sagens Udfald i øvrigt. Det, der er Meningen, er, at den ikke paa Forhaand maa indstille Nævningerne paa, om vedkommende er skyldig eller ikke er det, eller hvilken Straf han skal have — Sagens Udfald i øvrigt. Hvis det kan formuleres skarper, er jeg meget villig til det; det er i hvert Fald Meningen, andet er ikke Meningen. (Fr. Dalgaard: Det er jeg enig i). Ja, det sagde jeg jo, at vi vilde ende med at være enige. (Christmas Møller: Ministeren er enig med det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard). Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der har bevaret en beundringsværdig Tavshed i flere Timer; kommer med en Bemærkning om, at det er Ministeren, der er enig med det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard. Det er ikke rigtigt, det er mig, der oplyser, hvad der staar i § 1017, og det er det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard, der tillægger det en videregaende Virkning, end det har.

Jeg protesterer ligesom det ærede Medlem Hr. Pürschel over for det ærede Medlem Hr. Elgaard mod, at den højtærede forhen-